

ವಾಯುಪಡೆಯ ಫೈಯಿಂಗ್ ಆಫೀಸರ್
ಗುಂಜನ್ ಸಕ್ಲೇನಾ

ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೊಡನೆ ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಮೊದಲ ತಂಡದ ತರುಣಿಯರನ್ನು ನಾವು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿದೆ. ಸೇನೆ ಸೇರಿದ ಮಹಿಳೆಯರು ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸಾಹಸವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಬೇಕಿದೆ.

ವೈಮಾನಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ

ಮೂರೂವರೆ ದಶಕಗಳ ಹಿಂದೆ ವೈಮಾನಿಕ ರಂಗಕ್ಕೆ ಡಿಸೈನ್ ಎಂಜಿನಿಯರ್ ಆಗಿ ನಾನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಾಗ, ವೈಮಾನಿಕ ರಂಗದಂತೆಯೇ, ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಹಸಗಾಥೆ ನನ್ನನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿತ್ತು. ಆ ರಂಗದ ಮಹಿಳೆಯರ ಸಾಧನೆಯ ಶೋಧನೆಗೆ ಇಳಿದಾಗ ವೈಮಾನಿಕ ರಂಗಕ್ಕಾಗಲೀ, ವಾಯುಪಡೆಗಾಗಲೀ ಮಹಿಳೆ ಹೊಸಬಳಲ್ಲ ಎಂದು ಅರಿವಾಗಿತ್ತು. ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ವಿಮಾನ ಹಾರಿದ ದಶಕದಲ್ಲಿಯೇ ವಿಮಾನ ಹಾರಿಸಿದ ಮಹಿಳೆ ಇದ್ದಳು. ಕೇವಲ ಹವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಹಾರಾಟ ಕಲಿತ ಮಹಿಳೆಯರು ಮಹಾಯುದ್ಧಗಳ ಭಾರೀ ನರಮೇಧದಲ್ಲಿ, ಪುರುಷ ಚಾಲಕರು ದೊಡ್ಡ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಮೃತರಾದಾಗ, ಯಾವುದೇ ಮಿಲಿಟರಿ ತರಬೇತಿ ಇಲ್ಲದೆಯೂ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಧುಮುಕಿದ್ದರು. ಸಾವಿರಾರು ಸಾರ್ವಿಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿ ತಮ್ಮ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಗೆಲುವು ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ವೀರ ಮಹಿಳೆಯರಿದ್ದರು. ಆರಂಭದ ಈ ಮಹಿಳಾ ವೈಮಾನಿಕರ ಬಗ್ಗೆ 1993ರ ಆಗಸ್ಟ್ 8ರ 'ಸುಧಾ' ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೆ.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇತಿಹಾಸವಿದ್ದರೂ ಮಹಿಳೆಯನ್ನು ವೈಮಾನಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಕೀಯಳಂತೆ ಕಾಣುವ ರೀತಿ ಮುಂದುವರೆಯಿತು. ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಮಹಿಳೆ ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರಿದರೂ, ನಾಗರಿಕ ಉಡಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ವಾಯುಪಡೆಯಂತಹ ಮಿಲಿಟರಿ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆಗೆ ಪ್ರವೇಶವಿಲ್ಲ ಎಂದಿತು. ಇಂದಿಗೂ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ಕಡ್ಡಿ ದೇಹದ ಬಾರ್ಬಿ ಬೊಂಬೆ ಕೊಟ್ಟು, ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳ ಕೈಗೆ ವಿಮಾನದಂತಹ ಆಟಿಗಳನ್ನು ಇಡುತ್ತದೆ. ಹಾರುವ ಕನಸು ಕಾಣುವ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ಇಂತಹ ಪ್ರತಿಕೂಲ ಕೌಟುಂಬಿಕ ಹಾಗೂ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದೊಡನೆ ಗುದ್ದಾಡಿಯೇ ಹೊರಬರಬೇಕಿದೆ.